

Reseberättelse – CMC1 Symposium i Nice, 1–2 maj 2026

I början av maj 2026 gick resan till Nice på den franska Rivieran för att delta i **2nd International Symposium on CMC1 Prosthesis – State of the Art in CMC1**. Symposiet arrangerades den 1–2 maj och samlade handkirurger och andra specialister från ett stort antal länder. Huvudtemat var behandling av artros i tummens CMC1-led, med särskilt fokus på proteskirurgi. Programmet omfattade allt från anatomi och biomekanik till patientselektion, operationsteknik, komplikationer, långtidsresultat och framtida utveckling.

Nice var en mycket passande plats för ett internationellt möte. Kombinationen av Medelhavet, den välkända strandpromenaden Promenade des Anglais och den äldre stadskärnan gav en fin inramning till två intensiva dagar. Vi svenskar som var på plats umgicks och fick bra möjligheter till utbyte av våra i sammanhanget begränsade erfarenheter från proteskirurgi i tumbasen.

Dag 1 – patienten, anatomin och CMC1-ledens biomekanik

Den första dagen inleddes med välkomstkaffe innan det vetenskapliga programmet började klockan 8.30. Symposiet leddes av Daniel Herren från Schweiz och Adil Trabelsi från Frankrike. Den vetenskapliga kommittén och den internationella fakulteten bestod av erfarna handkirurger från bland annat Frankrike, Storbritannien, Belgien, Tyskland, Italien, Nederländerna, Spanien, Schweiz, Österrike och Sydafrika. Det gav mötet en tydligt internationell prägel och möjlighet att jämföra behandlingsstrategier mellan olika länder.

Den första sessionen hade rubriken **”The Patient: Introduction / Anatomy / Biomechanics / CMC OA”**. Redan här blev det tydligt att en framgångsrik behandling av CMC1-artros inte enbart handlar om vilken operationsteknik eller vilket implantat man väljer. Patientselektion, anatomi, biomekanik och patientens individuella krav på handfunktionen är minst lika viktiga.

Ett intressant inslag var patientperspektivet, där Graham Cheung från Storbritannien presenterade erfarenheter under rubriken *”Why CMC1 implant arthroplasty changed my life?”*. Att inkludera patientens upplevelse gav ett värdefullt perspektiv på vad ett lyckat operationsresultat faktiskt innebär. Radiologiska resultat och tekniskt korrekt placerade implantat är naturligtvis viktiga, men i slutändan är minskad smärta,

bibehållen rörlighet, styrka och återgång till normal handfunktion centrala för patienten. Med all tydlighet framgår det att vårt register HAKIR kan komma att spela en stor roll i framtiden vid utvärdering av artroplastik med protes i CMC-I leden.

Flera föreläsningar behandlade CMC1-ledens speciella anatomi och biomekanik samt varför just tummens sadelled är så utsatt för artros. CMC1-leden måste kombinera stor rörlighet med stabilitet och utsätts samtidigt för betydande belastning vid nypgrepp och kraftgrepp. Detta bidrar till att artros i leden är vanligt och kan ge en påtaglig funktionsnedsättning.

Programmet tog också upp diagnostik, behandlingsalternativ och vilka faktorer som bör uppmärksammas före beslut om operation. En viktig slutsats var att behandlingen måste individualiseras. Alla patienter med radiologisk CMC1-artros är inte kandidater för proteskirurgi, och graden av artros måste vägas samman med symtom, aktivitetsnivå, ålder, anatomi och förväntningar. Här finns det delade meningar vilket framgick av presentationerna. Någon egentlig konsensus fick vi inte till oss.

Under resten av dagen fortsatte programmet med praktiskt orienterade sessioner kring proteskirurgi. Stor vikt lades vid implantatdesign, preoperativ planering, korrekt kirurgisk teknik och hur komplikationer kan förebyggas och hanteras. Diskussionerna mellan deltagarna var minst lika värdefulla som de formella presentationerna. Olika erfarenheter och behandlingsprinciper kunde jämföras, vilket är en av de stora fördelarna med ett internationellt specialistmöte.

Dag 2 – resultat, evidens och framtid

Den andra dagen fortsatte med fördjupade diskussioner om CMC1-proteskirurgi och avslutades med sessionen **”Outcome measures and future projects”**. Denna del var särskilt intressant eftersom fokus flyttades från själva operationen till frågan om hur resultaten ska värderas och hur behandlingen kan utvecklas framöver.

Laurent Obert från Frankrike belyste betydelsen av CMC1-proteskirurgi utifrån förekomsten av tum- och höftartros och de kirurgiska behandlingsfrekvenserna. Jämförelsen med höftproteskirurgi var tankeväckande. Principen att ersätta en smärtande artrotisk led och samtidigt försöka bevara rörelse är sedan länge etablerad för stora leder. Inom CMC1-kirurgin har trapeziektomi, med eller utan ligamentrekonstruktion eller interposition, länge haft en central roll, men

utvecklingen av moderna proteser innebär ett alternativ där ambitionen är att både lindra smärta och bibehålla en mer normal biomekanik och tumlängd.

En annan viktig fråga var **hur resultaten efter CMC1-kirurgi bör mätas och dokumenteras**. Miriam Marks från Schweiz tog upp behovet av standardiserade utfallsmått. Smärta är självklart viktig, men även styrka, rörlighet, handfunktion, patientnöjdhet och förmåga att återgå till arbete och normala aktiviteter behöver vägas in. Standardiserad dokumentation är dessutom avgörande för att olika operationsmetoder och implantat ska kunna jämföras vetenskapligt.

Ett av symposiets mest intressanta inslag var presentationen av franska data från **40 000 TOUCH® CMC1-proteser**. Ett så omfattande material är betydelsefullt eftersom det ger möjlighet att bedöma resultat och komplikationer på en helt annan nivå än mindre enskilda studier. Stora patientmaterial och registerdata blir viktiga för att bedöma implantatöverlevnad och identifiera riskfaktorer för exempelvis luxation, lossning och behov av revisionskirurgi.

Blick mot framtiden

Symposiets avslutande föreläsningar blickade tydligt framåt. Virtual reality diskuterades som ett framtida verktyg för utbildning av kirurger och Daniel Herren tog upp frågan om **AI och VR kan förbättra framtidens CMC1-artroplastik**. Här finns flera tänkbara användningsområden: preoperativ planering, simulering av operationer, utbildning, implantatpositionering och analys av stora mängder kliniska data.

Efter två dagar avslutades symposiet på lördagseftermiddagen. Det samlade intrycket var att CMC1-proteskirurgin befinner sig i en mycket intressant utvecklingsfas. Modern proteskirurgi erbjuder möjligheten att behandla smärta samtidigt som man försöker bevara tummens längd, rörlighet och biomekanik. Samtidigt är korrekt patientselektion, kirurgisk precision och långsiktig uppföljning helt avgörande. Den i Sverige vanligaste metoden med trapezectomi och interpositionsartroplastik kan mycket väl fortsatt användas enligt min uppfattning.

Kombinationen av vetenskapliga presentationer, praktiskt användbara diskussioner och den inspirerande miljön i Nice gjorde symposiet till en värdefull fortbildningsresa – och gav flera nya perspektiv att ta med tillbaka till den kliniska verksamheten med beaktande av att symposiet

fokuserade på Touch protesen där ekonomiska incitament att använda protesen är stor.